

Dokumentet er Historisk**LBK nr 772 af 24/07/2000 Historisk**

Offentliggørelsesdato: 29-08-2000

Transport- og Energiministeriet

Senere ændringer til forskriften

- LOV nr 316 af 22/05/2002 § 3
- LOV nr 452 af 10/06/2003
- LOV nr 205 af 29/03/2004
- LOV nr 493 af 09/06/2004
- LOV nr 494 af 09/06/2004 § 3
- LOV nr 495 af 09/06/2004 § 2
- LOV nr 293 af 27/04/2005 § 3
- LBK nr 347 af 17/05/2005

Oversigt (indholdsfortegnelse)

Kapitel 1	Formål og definition
Kapitel 2	Varmeforsyningsplanlægning
Kapitel 3	Ekspropriation
Kapitel 4	Priser
Kapitel 4 a	Energitilsyn, oplysningspligt m.v.
Kapitel 4 b	Overdragelse af virksomhed, udskillelse af
Kapitel 5	Tilsyn
Kapitel 6	Klage, Energiklagenævn m.v.
Kapitel 7	Offentlige forpligtelser for varmforsyningsanlæg
Kapitel 8	Straffe- og ikrafttrædelsesbestemmelser m.v.

Den fulde tekst

Bekendtgørelse af lov om varmforsyning

Herved bekendtgøres lov nr. 382 af 13. juni 1990 om varmforsyning med de ændringer, som følger af § 1 i lov nr. 96 af 9. februar 1994, § 1, nr. 1, i lov nr. 213 af 29. marts 1995, § 1, nr. 2, i lov nr. 436 af 10. juni 1997 og § 1 i lov nr. 451 af 31. maj 2000.

Kapitel 1*Formål og definition*

§ 1. Lovens formål er at fremme den mest samfundsøkonomiske og miljøvenlige anvendelse af energi til bygningers opvarmning og forsyning med varmt vand samt at formindske energiforsyningsafhængigheden af olie.

Stk. 2. Tilrettelæggelsen af varmforsyningen skal i overensstemmelse med de i stk. 1 nævnte formål ske med henblik på at fremme samproduktionen af varme og elektricitet mest muligt.

§ 2. Ved kollektive varmforsyningsanlæg forstås virksomhed, der driver følgende anlæg med det formål at levere energi til bygningers opvarmning og forsyning med varmt vand:

- 1) Anlæg til produktion og fremføring af andre brændbare gasarter end naturgas.
- 2) Anlæg til fremføring af opvarmet vand eller damp fra kraftvarmeværker, affaldsforbrændingsanlæg, industrivirksomheder, geotermiske anlæg m.v.
- 3) Fjernvarmforsyningsanlæg, solvarmeanlæg, affaldsforbrændingsanlæg m.v., herunder kraftvarmeanlæg med en eleffekt op til 25 MW.
- 4) Blokvarmecentraler med en varmekapacitet på mere end 0,25 MW, herunder kraftvarmecentraler med en eleffekt op til 25 MW.

Stk. 2. I lovens kapitel 2 og 3 omfatter kollektive varmforsyningsanlæg tillige distributionsnet til fremføring af naturgas.

Dokumentet er Historisk

Stk. 3. Kollektive varmforsyningsanlæg som nævnt i stk. 1 omfatter ikke virksomhed, der er reguleret i lov om anvendelse af Danmarks undergrund eller lov om elforsyning bortset fra kraftvarmeanlæg med en eleffekt op til 25 MW.

Stk. 4. Miljø- og energiministeren kan fastsætte regler om, at visse former for kollektive varmforsyningsanlæg helt eller delvis ikke skal være omfattet af loven.

Kapitel 2

Varmeforsyningsplanlægning

§ 3. Det påhviler kommunalbestyrelsen i samarbejde med forsyningsselskaber og andre berørte parter at udføre en planlægning for varmforsyningen i kommunen.

Stk. 2. Miljø- og energiministeren kan bestemme, at nærmere angivne forudsætninger skal lægges til grund for den kommunale varmforsyningsplanlægning, herunder for afgørelser efter dette kapitel.

Stk. 3. Miljø- og energiministeren skal over for Folketingets Energipolitiske Udvalg redegøre for mere betydende foranstaltninger, som påtænkes gennemført i medfør af loven.

§ 4. Kommunalbestyrelsen godkender projekter for etablering af nye kollektive varmforsyningsanlæg eller udførelsen af større ændringer i eksisterende anlæg.

Stk. 2. Miljø- og energiministeren kan bestemme, at godkendelse i henhold til stk. 1 i særlige tilfælde meddeles af miljø- og energiministeren eller forudsætter miljø- og energiministerens samtykke.

Stk. 3. Producenter og leverandører af ledningsbunden energi samt varmeforbrugere skal efter anmodning meddele miljø- og energiministeren og kommunalbestyrelsen de oplysninger, der findes nødvendige for varmforsyningsplanlægningen.

§ 5. Miljø- og energiministeren kan efter forhandling med de kommunale organisationer fastsætte regler om planlægningen efter § 3, stk. 1, og behandlingen af sager efter § 4.

§ 6. Det påhviler kommunalbestyrelsen at drage omsorg for, at der udarbejdes projekter for kollektive varmforsyningsanlæg, der belyser mulighederne for,

- 1) at et anlæg forsyner et nærmere angivet område med energi til opvarmningsformål i et nærmere angivet omfang,
- 2) at anlægget indrettes på en måde, som sikrer den mest økonomiske anvendelse af energi,
- 3) at anlægget samkøres med andre anlæg, og
- 4) at anlæg over 1 MW overgår til kraftvarmeproduktion.

Stk. 2. Hvis kommunalbestyrelsen forestår udarbejdelsen af et projekt, skal kollektive varmforsyningsanlæg meddele kommunalbestyrelsen de nødvendige oplysninger.

Stk. 3. Kommunalbestyrelsen kan påbyde et eksisterende kollektivt varmforsyningsanlæg at gennemføre et godkendt projekt inden en vis frist.

Stk. 4. Hvis et privat kollektivt varmforsyningsanlæg ikke mener at kunne opfylde et påbud efter stk. 3, jf. stk. 1, nr. 1-3, kan det kræve, at kommunen overtager anlægget. Hvis et kollektivt varmforsyningsanlæg ikke mener at kunne opfylde et påbud efter stk. 3, jf. stk. 1, nr. 4, om etablering af produktionsanlæg til kraftvarmforsyning, vil det være forpligtet til at lade andre overtage etablering og drift af anlægget og i fornødent omfang stille eksisterende faciliteter, produktionsanlæg m.v. til rådighed. Vilkårene herfor fastsættes i mangel af mindelig overenskomst af Energitilsynet.

§ 7. Hvis det forudsættes i et godkendt projekt efter § 4, kan kommunalbestyrelsen pålægge et kollektivt varmforsyningsanlæg

- 1) at indrette dets produktionsanlæg således, at angivne former for energi kan anvendes i produktionen, og
- 2) at anvende bestemte former for energi i produktionen i et nærmere fastsat omfang.

Stk. 2. Miljø- og energiministeren kan fastsætte nærmere regler om anvendelse af bestemmelsen efter stk. 1.

§ 8. Kommunalbestyrelsen kan pålægge et kollektivt varmforsyningsanlæg at udarbejde de i §§ 6 og 7 nævnte projekter.

§ 9. For eksisterende produktionsanlæg gælder, at de på et af miljø- og energiministeren fastsat tidspunkt, jf. dog stk. 2, skal overgå til kraftvarmforsyning, anvendelse af naturgas eller lignende miljøvenligt brændsel i overensstemmelse med de forudsætninger, der meddeles af miljø- og energiministeren efter § 3, stk. 2.

Stk. 2. Projekter til gennemførelse af bestemmelsen i stk. 1 skal være godkendt senest den 1. januar 1996.

Stk. 3. Miljø- og energiministeren kan i særlige tilfælde dispensere fra den i stk. 2 nævnte frist.

§ 10. Det påhviler kommunalbestyrelsen at følge udviklingen i tilslutningen til den kollektive varmforsyning i kommunen. Med henblik herpå skal virksomheder, der leverer fjernvarme og naturgas, hvert andet år og første gang senest den 1. januar 1991 forelægge kommunalbestyrelsen en redegørelse for tilslutningen til anlægget. Såfremt de nævnte virksomheder driver kollektiv varmforsyning i flere kommuner, skal redegørelsen omfatte udviklingen i tilslutningen dels i hver enkelt kommune, dels i det samlede forsyningsområde.

Stk. 2. Redegørelsen skal nærmere belyse den stedfundne og forventede udvikling i tilslutningen til anlægget og de initiativer, som er planlagt med henblik på at øge tilslutningen.

Stk. 3. Som grundlag for behandlingen i kommunalbestyrelsen skal redegørelsen ledsages af projekter, der belyser de tekniske og økonomiske forudsætninger for anvendelsen af de i §§ 11-13 nævnte styringsmidler.

§ 11. Hvis det forudsættes i et godkendt projekt for et kollektivt varmforsyningsanlæg, kan kommunalbestyrelsen senest ved udstedelse af byggetilladelse bestemme, at ny bebyggelse ved ibrugtagningen skal tilsluttes anlægget. Kommunalbestyrelsen

Dokumentet er Historisk

godkender vilkårene for tilslutningen.

Stk. 2. Miljø- og energiministeren kan efter forhandling med de kommunale organisationer fastsætte regler om adgangen til at træffe bestemmelse efter stk. 1.

Stk. 3. Kan ny bebyggelse, der er pålagt tilslutningspligt efter stk. 1, ikke opnå tilslutning til det kollektive varmforsyningsanlæg inden for den i projektet fastsatte tidsfrist på grund af forsinkelse med etablering af varmforsyningen, er kommunen og anlægget, hver med halvdelen, pligtig til uden ekstraudgift for brugerne at sikre bebyggelsen en midlertidig varmforsyning.

§ 12. Hvis det forudsættes i et godkendt projekt for et kollektivt varmforsyningsanlæg, kan kommunalbestyrelsen bestemme, at eksisterende bebyggelse inden for en bestemt tidsfrist skal tilsluttes anlægget, bl.a. under hensyntagen til den naturlige udskiftningstakt for eksisterende opvarmningsanlæg. Kommunalbestyrelsen godkender vilkårene for tilslutningen.

Stk. 2. Miljø- og energiministeren fastsætter efter forhandling med de kommunale organisationer regler om adgangen til at træffe bestemmelse efter stk. 1.

Stk. 3. Miljø- og energiministeren kan fastsætte regler om, at ejere af ejendomme, der skal tilsluttes et kollektivt varmforsyningsanlæg ifølge en beslutning efter stk. 1, kan få udbetalt en godtgørelse af kommunen og anlægget, der hver udreder halvdelen. Beslutning om udbetaling af godtgørelsen og dennes størrelse træffes af kommunalbestyrelsen. Godtgørelsen fastsættes i mangel af mindelig overenskomst af de taksationsmyndigheder, der er nævnt i §§ 57-62 i lov om offentlige veje.

§ 13. Kommunalbestyrelsen kan pålægge ejendomme, der ifølge bestemmelserne i § 11 og § 12 kan kræves tilsluttet et kollektivt varmforsyningsanlæg, bidrag til anlægget, når en forsyning herfra er mulig.

Stk. 2. Miljø- og energiministeren fastsætter efter forhandling med de kommunale organisationer regler om adgangen til at pålægge bidrag efter stk. 1.

§ 14. Hvis det skønnes nødvendigt til gennemførelse af varmforsyningsplanlægningen, kan kommunalbestyrelsen bestemme, at nærmere angivne opvarmningsystemer ikke må etableres i eksisterende eller ny bebyggelse inden for et afgrænset geografisk område.

Stk. 2. Miljø- og energiministeren kan pålægge kommunalbestyrelsen at træffe bestemmelse efter stk. 1.

Stk. 3. Miljø- og energiministeren kan efter forhandling med de kommunale organisationer fastsætte regler om adgangen til at dispensere fra en beslutning efter stk. 1.

§ 15. Miljø- og energiministeren kan fastsætte regler om, hvorledes kommunalbestyrelsens beslutninger efter §§ 11-14 skal meddeles eller offentliggøres, samt om at beslutningerne skal tinglyses på de pågældende ejendomme.

Kapitel 3

Ekspropriation

§ 16. Såfremt det er af væsentlig betydning for etableringen af de for et godkendt kollektivt varmforsyningsanlæg nødvendige rørledninger og varmforsyningsanlæg og de til en naturgasforsyning nødvendige fordelings- og distributionsanlæg, der skal levere naturgas til andre formål end rumopvarmning, kan der ved ekspropriation

- 1) erhverves ejendomsret til arealer, bygninger og indretninger, der er fast knyttet til arealer eller bygninger samt tilbehør hertil,
- 2) endeligt eller midlertidigt pålægges indskrænkninger i ejernes rådighed eller erhverves ret til at udøve en særlig råden over fast ejendom, og
- 3) endeligt eller midlertidigt ske erhvervelse eller ophævelse af eller foretages begrænsninger i brugsrettigheder, servitutrettigheder samt andre rettigheder over fast ejendom.

Stk. 2. Ved ekspropriation efter stk. 1, nr. 1, bortfalder alle rettigheder over det eksproprierede, medmindre andet bestemmes i det enkelte tilfælde. Ved ekspropriation efter stk. 1, nr. 2, skal rettigheder over fast ejendom, der stiftes ved ekspropriation, respekteres af indehavere af alle rettigheder over ejendommen, medmindre andet bestemmes i det enkelte tilfælde.

§ 17. Beslutning om ekspropriation efter § 16 træffes af kommunalbestyrelsen.

Stk. 2. Ved ekspropriationens gennemførelse finder bestemmelserne i lov om offentlige veje § 45 og §§ 47-49 tilsvarende anvendelse.

Stk. 3. Skal der til fordel for samme anlæg samtidig ske ekspropriation i flere kommuner, kan miljø- og energiministeren bestemme, at ekspropriationen skal ske efter reglerne i lov om fremgangsmåden ved ekspropriation af fast ejendom.

§ 18. De taksationsmyndigheder, der er nævnt i §§ 57-62 i lov om offentlige veje, afgør spørgsmål om erstatning efter § 17, stk. 1.

Stk. 2. Om sagens behandling for taksationsmyndighederne og om erstatningens fastsættelse og udbetaling finder lov om offentlige veje § 51, stk. 2-7, §§ 52-56, §§ 63-64, § 66, stk. 1, og § 67 tilsvarende anvendelse.

§ 19. By- og boligministeren henholdsvis justitsministeren kan fastsætte regler om fremgangsmåden ved matrikulære henholdsvis tinglysningsmæssige berigtigelser, der foranlediges af ekspropriationer efter denne lov.

Kapitel 4

Priser

§ 20. Inden for de i § 20 a nævnte indtægtsrammer kan kollektive varmforsyningsanlæg, industrivirksomheder, kraftvarmeværker

Dokumentet er Historisk

med en eleffekt over 25 MW samt geotermiske anlæg m.v. i priserne for levering til det indenlandske marked af opvarmet vand, damp eller gas bortset fra naturgas indregne nødvendige udgifter til energi, lønninger og andre driftsomkostninger, efterforskning, administration og salg, omkostninger som følge af pålagte offentlige forpligtelser samt finansieringsudgifter ved fremmedkapital og underskud fra tidligere perioder opstået i forbindelse med etablering og væsentlig udbygning af forsyningsssystemerne, jf. dog § 20 a, stk. 7, og § 20 b.

Stk. 2. Efter regler fastsat af miljø- og energiministeren kan der endvidere indregnes driftsmæssige afskrivninger og med det i § 21 nævnte Energitilsyns tiltræden henlæggelser til nyinvesteringer og forrentning af indskudskapital.

Stk. 3. Miljø- og energiministeren kan fastsætte regler om fordeling af omkostningerne til produktion af elektricitet og varme på biomassebaserede kraftvarmeværker.

Stk. 4. Miljø- og energiministeren kan fastsætte regler om et prisloft for opvarmet vand eller damp fra affaldsforbrændingsanlæg. Miljø- og energiministeren kan fastsætte regler om fordelingen af omkostningerne til behandling af affald og produktion af varme på affaldsforbrændingsanlæg.

Stk. 5. De kollektive varmeforsyningsanlæg kan fastsætte forskellige priser til enkelte forbrugere, grupper af forbrugere og geografiske områder. Miljø- og energiministeren kan fastsætte regler om priser i forbindelse med tilslutning af ejendomme til et kollektivt varmeforsyningsanlæg.

Stk. 6. Hvor det er teknisk gennemførligt, skal betaling efter målt forbrug for varmt vand, damp eller gas bortset fra naturgas ske i et direkte kundeforhold mellem forbruger og det kollektive forsyningsanlæg, uanset om forbrugeren er lejer, andelshaver eller ejer.

§ 20 a. Priser for ydelser fra de i § 20, stk. 1, nævnte anlæg fastsættes i overensstemmelse med de i stk. 2 nævnte indtægtsrammer. Rammerne fastsættes med henblik på dækning af de i § 20 nævnte omkostninger ved en effektiv drift af anlægget.

Stk. 2. Miljø- og energiministeren kan fastsætte generelle indtægtsrammer for de i § 20, stk. 1, nævnte anlæg for et nærmere angivet antal år. Inden for de nævnte rammer fastsætter Energitilsynet årligt en indtægtsramme for hvert af de berørte anlæg.

Stk. 3. Energitilsynet kan give dispensation fra de af tilsynet fastsatte rammer, hvis særlige forhold og hensynet til forsynings sikkerheden taler for det.

Stk. 4. Indtægter, som et af § 20, stk. 1, omfattet anlæg opnår på aktiviteter, der ikke er omfattet af § 20, skal indgå ved Energitilsynets fastsættelse af indtægtsrammen.

Stk. 5. Miljø- og energiministeren kan fastsætte regler om brugen af overskud, der fremkommer under overholdelse af de i stk. 2 nævnte indtægtsrammer.

Stk. 6. Kommuner må ikke yde tilskud til kommunale varmeforsyningsanlæg.

Stk. 7. Stk. 1-5 gælder ikke for affaldsforbrændingsanlæg.

§ 20 b. Geotermiske anlæg, solvarmeanlæg og biogas- eller biomassebaserede varme- eller kraftvarmeværker, som leverer opvarmet vand, damp eller gas bortset fra naturgas til et kollektivt varmeforsyningsanlæg, kan i prisen for de i § 20, stk. 1, nævnte ydelser indkalkulere et overskud. Ligeledes kan industrivirksomheder, der leverer overskudsvarme til et kollektivt varmeforsyningsanlæg, indkalkulere et overskud.

Stk. 2. Miljø- og energiministeren kan bestemme, at andre end de i stk. 1 nævnte anlæg kan indkalkulere et overskud i prisen for de i § 20, stk. 1, nævnte ydelser, såfremt disse er baserede på vedvarende energi og indgår i tilsvarende leveranceforhold som nævnt i stk. 1.

Stk. 3. Miljø- og energiministeren kan fastsætte regler om et prisloft for de i stk. 1 og 2 nævnte anlægs ydelser.

§ 21. Tariffer, omkostningsfordeling og andre betingelser for de af § 20 og § 20 b omfattede ydelser skal med angivelse af grundlaget herfor anmeldes til et af miljø- og energiministeren nedsat tilsyn (Energitilsynet) efter regler fastsat af tilsynet.

Stk. 2. Miljø- og energiministeren kan bestemme, at visse sager ikke skal anmeldes.

Stk. 3. Tariffer, omkostningsfordeling og andre betingelser, der ikke er anmeldt som foreskrevet efter stk. 1, er ugyldige.

Stk. 4. Finder Energitilsynet, at tariffer, omkostningsfordeling eller andre betingelser er urimelige eller i strid med bestemmelserne i §§ 20, 20 a eller 20 b eller regler udstedt i henhold til loven, giver tilsynet, såfremt forholdet ikke gennem forhandling kan bringes til ophør, pålæg om ændring af tariffer, omkostningsfordeling eller betingelser.

Stk. 5. Såfremt tariffer, omkostningsfordeling eller andre betingelser må antages at ville medføre en i samfundsmæssig henseende uøkonomisk anvendelse af energi, kan tilsynet efter forhandling som nævnt i stk. 4 give pålæg om ændring af tariffer, omkostningsfordeling eller betingelser.

Stk. 6. Bestemmelserne i stk. 1-5 finder tilsvarende anvendelse for vedtægtsbestemmelser i forbrugerejede forsyningsvirksomheder.

§ 22. Regnskaber, budgetter og andre oplysninger til brug ved fastsættelsen af og tilsynet med de i § 20 a nævnte indtægtsrammer skal anmeldes til Energitilsynet efter regler fastsat af tilsynet.

Stk. 2. Miljø- og energiministeren kan fastsætte regler om de i § 20 nævnte anlægs regnskabsføring og budgettering.

Stk. 3. Miljø- og energiministeren kan fastsætte regler om de af loven omfattede anlægs regnskabsføring m.v. med henblik på opfyldelse af Danmarks forpligtelser i henhold til EU-retten.

Kapitel 4 a

Energitilsyn, oplysningspligt m.v.

§ 23. Energitilsynets afgørelser skal meddeles skriftligt og indeholde oplysning om de forhold og synspunkter, som har været bestemmende for afgørelsen.

Dokumentet er Historisk

§ 23 a. Energitilsynet kan til enhver tid uden retskendelse mod behørig legitimation til brug for tilsynet efter loven få adgang til et af loven omfattet anlægs lokaler og på stedet gøre sig bekendt med og tage kopi af enhver oplysning, herunder regnskaber, regnskabsmaterialer, bøger, andre forretningspapirer og elektronisk lagrede data.

Stk. 2. Politiet yder om nødvendigt bistand ved udøvelsen af beføjelserne efter stk. 1.

§ 23 b. Energitilsynet opretter et offentligt tilgængeligt register over anmeldte tariffer, andre betingelser m.v. og offentliggør et repræsentativt udsnit af disse mindst en gang årligt.

Stk. 2. Energitilsynet udarbejder og offentliggør periodiske analyser af de af loven omfattede anlægs indtægts- og omkostningsforhold og vurderinger af disse anlægs udførelse af deres opgaver.

Stk. 3. Energitilsynet tager fornødne skridt til i øvrigt at sikre gennemsigthed omkring tariffer, rabatter og andre betingelser. Energitilsynet kan fastsætte regler om, hvordan sådanne forhold skal offentliggøres af de af loven omfattede anlæg, og regler om fakturering og specificering af omkostninger.

Stk. 4. Energitilsynet kan træffe beslutning om, at en uvildig sagkyndig skal gennemgå regnskaber, kontrakter m.m. i et af loven omfattet anlæg med henblik på at udarbejde en sagkyndig rapport til brug for tilsynet.

Stk. 5. Energitilsynet kan hos de af loven omfattede anlæg indhente oplysninger, som er nødvendige til varetagelsen af tilsynets opgaver efter denne lov eller efter regler udstedt i henhold til loven.

Stk. 6. Energitilsynet gør miljø- og energiministeren opmærksom på forhold, som tilsynet mener kan have betydning for ministerens varetagelse af opgaver efter denne lov.

§ 23 c. Udgifterne til varetagelsen af Energitilsynets opgaver efter denne lov eller efter regler udstedt i henhold til loven betales af de af loven omfattede anlæg, som Energitilsynet fører tilsyn med. Miljø- og energiministeren kan fastsætte nærmere regler herom.

Stk. 2. Miljø- og energiministeren kan fastsætte nærmere regler om, at der skal betales gebyr for indbringelse af en klage for Energitilsynet.

§ 23 d. Miljø- og energiministeren kan til sikring af prisgennemsigthed, forsyningsikkerhed og til opfølgning af energi- og miljøpolitiske målsætninger, herunder til udarbejdelse af det nødvendige datagrundlag i forbindelse hermed, pålægge de af loven omfattede anlæg at udarbejde og udlevere nærmere angivne oplysninger om anlæggenes produktions- og driftsmæssige forhold samt om de af anlæggenes købte og solgte ydelser.

Stk. 2. Miljø- og energiministeren kan hos kommunerne indhente de nødvendige oplysninger til brug for kortlægningen af den kollektive forsyning med opvarmet vand, damp eller gas.

Stk. 3. Miljø- og energiministeren kan fastsætte regler om omfanget af de i stk. 1 og 2 nævnte oplysninger.

Kapitel 4 b

Overdragelse af virksomhed, udskillelse af aktiviteter og forbrugerindflydelse

§ 23 e. En kommune skal i forbindelse med salg af en virksomhed, der ejer et anlæg til fremføring af opvarmet vand eller damp, eller af andele eller aktier m.v. i en sådan virksomhed opgøre størrelsen af kommunens indskudskapital i virksomheden samt nettoprovenuet ved salget.

Stk. 2. Med salg, jf. stk. 1, sidestilles enhver form for hel eller delvis, direkte eller indirekte overdragelse eller lignende af

- 1) en virksomhed som nævnt i stk. 1,
- 2) direkte eller indirekte rådighed eller anden rettighed over en virksomhed som nævnt i stk. 1, eller
- 3) kapitalandele som i en virksomhed som nævnt i stk. 1 besiddes direkte eller indirekte.

Stk. 3. Opgørelsen indsendes til Energitilsynet efter regler fastsat af tilsynet.

Stk. 4. Bestemmelserne i stk. 1-3 gælder også, hvis sælgeren eller overdrageren er en virksomhed eller et selskab m.v., som kommunen direkte eller indirekte har en kapitalandel i, eller hvis kommunen opnår et provenu gennem salg eller overdragelse m.v. af en virksomhed eller et selskab, der ejer kapitalandele i en virksomhed som nævnt i stk. 1. Bestemmelserne i stk. 1-3 gælder endvidere, hvis kommunen på anden måde opnår et provenu gennem salg eller overdragelse m.v. som nævnt i 1. pkt.

Stk. 5. Energitilsynet træffer afgørelse om, hvorvidt opgørelsen kan godkendes. Kan Energitilsynet ikke godkende denne, fastsætter tilsynet størrelsen af kommunens direkte eller indirekte andel af indskudskapitalen i en virksomhed som nævnt i stk. 1 samt nettoprovenuet ved salget, jf. stk. 1, 2 og 4.

Stk. 6. Energitilsynet giver senest den 1. juni hvert år Indenrigsministeriet meddelelse om størrelsen af det beløb, som en kommune, jf. stk. 5, direkte eller indirekte har opnået i nettoprovenu ved salg.

Stk. 7. Indenrigsministeriet reducerer herefter kommunens statstilskud efter bestemmelserne i § 10 i lov om kommunal udligning og generelle tilskud til kommuner og amtskommuner med det i stk. 6 nævnte beløb inklusive forrentning som nævnt i stk. 8.

Stk. 8. Indenrigsministeriet beregner en forrentning, som beregnes fra det tidspunkt, hvor kommunen får rådighed over provenuet fra salget eller overdragelsen, og indtil det år, hvor reduktionen i statstilskuddet til kommunen sker. Forrentningen beregnes af nettoprovenuet, jf. stk. 6, fraregnet den årlige tilskudsreduktion som nævnt i stk. 7. Renten fastsættes til Nationalbankens diskonto den 1. januar for det eller de år, for hvilken forrentningen skal beregnes.

§ 23 f. Inden et anlæg til fremføring af opvarmet vand eller damp, som ikke ejes af de forbrugere, hvis ejendomme er tilsluttet det pågældende anlæg, kan afstås til andre end kommuner, skal disse forbrugere tilbydes at købe anlægget til markedspris.

Stk. 2. Inden et anlæg til fremføring af opvarmet vand eller damp, som ejes af de forbrugere, hvis ejendomme er tilsluttet det pågældende anlæg, kan afstås til andre, skal den eller de kommuner, hvori anlægget er beliggende, tilbydes at købe anlægget til markedspris.

Stk. 3. Forkøbsretten efter stk. 1 og 2 finder tilsvarende anvendelse ved afståelse af ejerandele i et anlæg til fremføring af opvarmet

Dokumentet er Historisk

vand eller damp eller af ejerandele i virksomheder, der ejer sådanne fremføringsanlæg.

Stk. 4. Forkøbsretten efter stk. 1 og 2 bortfalder, hvis forbrugeren eller kommunen ikke inden tre måneder efter, at tilbuddet er kommet frem, tilkendegiver at ville benytte den. Vilkårene for overdragelsen af anlægget fastsættes i mangel af mindelig overenskomst af Energitilsynet.

Stk. 5. En aftale, som er indgået i strid med stk. 1, 2 eller 3, er ugyldig.

§ 23 g. Driften af et anlæg til fremføring af opvarmet vand eller damp skal udøves i et selvstændigt selskab, såfremt anlægget ikke ejes af en eller flere kommuner, af de forbrugere, hvis ejendomme er tilsluttet det pågældende anlæg, eller af kommuner og forbrugere i forening. Tilsvarende skal driften udøves i et selvstændigt selskab, såfremt kommuner, forbrugere eller disse i forening ikke ejer alle ejerandele i en virksomhed, der ejer fremføringsanlægget. Selskabet, som driften af fremføringsanlægget skal udøves i, må ikke varetage anden virksomhed, medmindre dette sker i et andet selvstændigt selskab.

Stk. 2. Miljø- og energiministeren kan dispensere fra kravene i stk. 1, såfremt særlige hensyn tilsiger det.

§ 23 h. Flertallet af bestyrelsesmedlemmerne i en virksomhed, der ejer et anlæg til fremføring af opvarmet vand eller damp, skal vælges af de forbrugere, hvis ejendomme er tilsluttet virksomhedens anlæg, eller af en eller flere kommunale bestyrelser i virksomhedens forsyningsområde i kraft af disses udøvelse af deres ejerbeføjelser på virksomhedens generalforsamling eller på anden måde. Flertallet kan også vælges af forbrugere og en eller flere kommunale bestyrelser i forening.

Stk. 2. Indflydelseskravet i stk. 1 anses for opfyldt, hvis bestyrelsen i en virksomhed som nævnt i stk. 1, der drives i andels-selskabsform, udpeges af et repræsentantskab, der er valgt af andelshaverne i forsyningsområdet. Det samme gælder for en virksomhed som nævnt i stk. 1, der drives som en selvejende institution eller i foreningsform, hvis bestyrelsen udpeges af repræsentanter, der er valgt af en eller flere kommunale bestyrelser i forsyningsområdet, af en flerhed af forbrugere, hvis ejendomme er tilsluttet virksomhedens anlæg, eller af sådanne kommunale bestyrelser og forbrugere i forening. Det samme gælder for et kommunalt anlæg til fremføring af opvarmet vand eller damp.

Stk. 3. I en virksomhed som nævnt i stk. 1, der ejes af en juridisk person, anses indflydelseskravet for opfyldt, hvis flertallet af medlemmerne i bestyrelsen for den juridiske person er valgt eller udpeget på den i stk. 1 nævnte måde, og denne bestyrelse vælger virksomhedens bestyrelse.

Stk. 4. Miljø- og energiministeren kan dispensere fra indflydelseskravet i stk. 1, såfremt særlige hensyn tilsiger det.

§ 23 i. Såfremt forbrugere eller kommunale bestyrelser eller disse i forening ikke har den i § 23 h nævnte indflydelse i virksomheden, skal der etableres et forbrugerrepræsentantskab. Forbrugerrepræsentantskabet skal bestå af 11 medlemmer valgt af de forbrugere, hvis ejendomme er tilsluttet virksomhedens anlæg, og har til opgave at vælge flertallet af bestyrelsesmedlemmerne i virksomheden.

Stk. 2. Miljø- og energiministeren kan fastsætte nærmere regler om betingelserne for forbrugernes valgret og valgbarhed samt om varigheden af forbrugerrepræsentantskabsmedlemmernes mandat.

Stk. 3. Forbrugerrepræsentantskabets valg af bestyrelsesmedlemmer kan alene ske blandt kandidater opstillet af medlemmerne af forbrugerrepræsentantskabet. Bestyrelsesmedlemmerne vælges for en periode svarende til den periode, der efter vedtægterne gælder for andre bestyrelsesmedlemmer.

Stk. 4. Hvis virksomheden drives i aktieselskabsform, finder aktieselskabslovens § 49, stk. 6, § 59, stk. 1 og stk. 2, 2. pkt., ikke anvendelse.

§ 23 j. Et forbrugerrepræsentantskab efter § 23 i, stk. 1, skal vælges første gang senest seks måneder efter, at virksomheden ikke opfylder det i § 23 h nævnte indflydelseskrav. Forbrugerrepræsentantskabet vælger flertallet af virksomhedens bestyrelsesmedlemmer inden for en frist på fire uger.

Stk. 2. Virksomheden skal drage omsorg for at etablere et forbrugerrepræsentantskab efter § 23 i.

§ 23 k. Vedtægterne for en virksomhed, der ejer anlæg til fremføring af opvarmet vand eller damp, skal indeholde nærmere bestemmelser, der sikrer gennemførelsen af §§ 23 h-j.

Stk. 2. I tilfælde af uenighed mellem forbruger og virksomhed om, hvorvidt vedtægterne opfylder de i stk. 1 anførte krav, kan sagen af parterne indbringes for Energitilsynet.

Kapitel 5*Tilsyn*

§ 24. Miljø- og energiministeren kan fastsætte regler om tekniske samt drifts- og vedligeholdelsesmæssige krav til de af loven omfattede anlæg. Miljø- og energiministeren kan endvidere fastsætte regler om de tekniske komponenter i anlæggene.

§ 25. Kommunalbestyrelsen fører tilsyn med indretningen og driften af kollektive varmforsyningsanlæg.

Stk. 2. Miljø- og energiministeren kan fastsætte regler om tilsynet.

Kapitel 6*Klage, Energiklagenævn m.v.*

§ 26. Energiklagenævnet behandler klager over afgørelser truffet af kommunen, miljø- og energiministeren eller Energitilsynet efter denne lov eller efter regler udstedt i henhold til loven.

Dokumentet er Historisk

Stk. 2. Kommunens, miljø- og energiministerens og Energitilsynets afgørelser kan ikke indbringes for anden administrativ myndighed end det i stk. 1 nævnte Energiklagenævn. Afgørelserne kan ikke indbringes for domstolene, før den endelige administrative afgørelse foreligger.

Stk. 3. Klage skal være indgivet skriftligt inden fire uger efter, at afgørelsen er meddelt.

§ 26 a. Miljø- og energiministeren kan fastsætte regler om adgangen til at klage over afgørelser, der efter loven eller efter regler udstedt i henhold til loven træffes af kommunalbestyrelsen, miljø- og energiministeren eller Energitilsynet, herunder at visse afgørelser ikke skal kunne indbringes for Energiklagenævnet, at afgørelser, truffet af en institution under Miljø- og Energiministeriet eller af Energitilsynet i henhold til en bemyndigelse efter § 28, ikke skal kunne indbringes for miljø- og energiministeren, og

3) betaling af gebyr ved indbringelse af en klage for Energiklagenævnet.

§ 27. Miljø- og energiministeren kan fastsætte nærmere regler om Energiklagenævnets sammensætning ved nævnets behandling af afgørelser efter denne lov eller efter regler udstedt i henhold til loven.

Stk. 2. Energiklagenævnets formand kan efter nærmere aftale med nævnet træffe afgørelse på nævnets vegne i sager, der skal behandles efter denne lov eller efter regler udstedt i henhold til loven.

Stk. 3. Energiklagenævnet kan hos de af loven omfattede anlæg indhente oplysninger, som er nødvendige til varetagelsen af nævnets opgaver efter denne lov eller efter regler udstedt i henhold til loven.

§ 28. Miljø- og energiministeren kan bemyndige Energitilsynet til at udøve beføjelser, der i denne lov er tillagt ministeren.

Kapitel 7

Offentlige forpligtelser for varmforsyningsanlæg

§ 29. Miljø- og energiministeren kan pålægge virksomheder, der driver et af loven omfattet anlæg, at

- 1) udføre aktiviteter med henblik på at fremme tilslutningen til fjernvarme,
- 2) kortlægge varmeforbruget i forsyningsområderne og energiforbruget i de af loven omfattede anlæg samt planlægge og medvirke til gennemførelsen af energibesparelser og energieffektiviseringer i de pågældende områder og anlæg,
- 3) yde energirådgivning over for forbrugerne i forsyningsområderne,
- 4) udføre forsknings- og udviklingsaktiviteter, som er nødvendige for anvendelsen af miljøvenlige produktionsteknologier inden for varmforsyningen, og
- 5) udføre udredningsopgaver om den fremtidige energianvendelse i forsyningsområderne.

Stk. 2. Miljø- og energiministeren kan fastsætte regler om gennemførelsen af aktiviteterne i stk. 1, herunder regler om fakturering og opkrævning af beløb, samt om tilrettelæggelsen af arbejdet med aktiviteterne og afgrænsningen af disse.

Stk. 3. Miljø- og energiministeren kan bestemme, at nærmere angivne forudsætninger skal lægges til grund for planlægningen efter stk. 1, nr. 2, for rådgivningen efter stk. 1, nr. 3, og for udførelsen efter stk. 1, nr. 4 og 5. Miljø- og energiministeren kan fastsætte regler om udarbejdelsen af planer for aktiviteterne i stk. 1 og om godkendelse af disse.

§ 30. (Ophævet)

§ 31. (Ophævet)

§ 32. (Ophævet)

Kapitel 8

Straffe- og ikrafttrædelsesbestemmelser m.v.

§ 33. Undlader nogen rettidigt at anmelde eller give oplysninger i henhold til § 4, stk. 3, § 21, stk. 1, § 22, stk. 1, § 23 b, stk. 5, § 23 d, stk. 2, og § 27, stk. 3, at efterkomme pålæg i henhold til § 21, stk. 4 og 5, § 23 d, stk. 1, eller § 29, stk. 1, at indsende opgørelse i henhold til § 23 e, stk. 3, at udskille driften efter § 23 g eller at overholde regler udstedt i henhold til § 24, kan miljø- og energiministeren som tvangsmiddel pålægge de pågældende daglige eller ugentlige bøder. Der er udpantningsret for disse.

§ 34. Med bøde straffes den, der

- 1) undlader at indhente tilladelse efter § 4,
- 2) tilsidesætter vilkår for en tilladelse efter loven,
- 3) undlader at efterkomme påbud eller forbud efter loven, herunder påbud om at berigtige et ulovligt forhold,
- 4) afgiver urigtige eller vildledende oplysninger eller opgørelser, jf. § 4, stk. 3, § 21, stk. 1, § 22, stk. 1, § 23 b, stk. 5, § 23 d, stk. 1 og 2, § 23 e, stk. 3, og § 27, stk. 3.

Stk. 2. I forskrifter, der udfærdiges i medfør af loven, kan der fastsættes straf af bøde for overtrædelse af bestemmelser i forskrifterne.

Stk. 3. Der kan pålægges selskaber m.v. (juridiske personer) strafansvar efter reglerne i straffelovens 5. kapitel.

§ 35. Loven træder i kraft den 15. juni 1990.

Stk. 2. Ved lovens ikrafttræden ophæves lov om varmforsyning, jf. lovebekendtgørelse nr. 330 af 29. juni 1983.

Dokumentet er Historisk

Stk. 3. Indtil Miljø- og energiministeren har truffet anden bestemmelse, kan kommunalbestyrelsen ikke godkende projekter, der strider mod de i medfør af de hidtil gældende regler godkendte regionale varmforsyningsplaner.

§ 36. Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland.

Bestemmelserne i § 9, stk. 3, er indsat og bestemmelserne i § 14, stk. 1, er ændret ved § 1, i lov nr. 96 af 9. februar 1994, som indeholder følgende ikrafttrædelsesbestemmelse:

§ 2. Loven træder i kraft den 1. marts 1994.

Overalt i loven er »Energiministeren« ændret til »Miljø- og Energiministeren« ved § 1, nr. 1, i lov nr. 213 af 29. marts 1995, som indeholder følgende ikrafttrædelsesbestemmelse:

§ 2. Loven træder i kraft dagen efter bekendtgørelse i Lovtidende.¹⁾

Bestemmelsen i § 34, stk. 3, er ændret ved § 1, nr. 2, i lov nr. 436 af 10. juni 1997, som indeholder følgende ikrafttrædelsesbestemmelse:

§ 2. Loven træder i kraft dagen efter bekendtgørelse i Lovtidende.²⁾

Bestemmelserne i § 2, stk. 1, nr. 1 og 3, § 2, stk. 2, 3 og 4, § 6, stk. 4, §§ 20-24, §§ 26-34, er ændret ved § 1 i lov nr. 451 af 31. maj 2000 som indeholder følgende ikrafttrædelsesbestemmelse:

§ 2. Loven træder i kraft den 1. juli 2000. § 23 g træder dog først i kraft den 1. januar 2001.

Miljø- og Energiministeriet, den 24. juli 2000

Svend Auken

/Ib Larsen

Officielle noter

¹⁾ Loven er bekendtgjort den 30. marts 1995 i Lovtidende A

²⁾ Loven er bekendtgjort den 11. juni 1997 i Lovtidende A